

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag

142. Sovjetunionens ambassadørs henvendelse af 31. august 1961 til statsminister Viggo Kampmann (side 317-318)

Bilag 142

Sovjetunionens ambassadørs henvendelse af 31. august 1961 til statsminister Viggo Kampmann

(Oversættelse fra russisk)

Det er blevet pålagt mig at gøre den danske regering bekendt med den sovjetiske regerings synspunkt i forbindelse med de i pressen offentliggjorte og af Danmarks politiske kredse indgående diskuterede planer om en skærpelse af Danmarks militære samarbejde med Den tyske Forbundsrepublik i Østersøen.

På linie med aktiviseringen af mange andre former for militært samarbejde mellem Danmark og Den tyske Forbundsrepublik foregår der på nuværende tidspunkt forstærket forberedelse til oprettelse af en såkaldt fælles militærkommando over Den tyske Forbundsrepubliks og Danmarks styrker af alle våbenarter i Østersøområdet. Ifølge disse planer skal Danmarks militære luft- og marinestyrker forenes med Den tyske Forbundsrepubliks militære luft- og marinestyrker, stationeret i Slesvig-Holsten, og danske landmilitære styrker, forlagt på den jyske halvø, med landmilitære delinger af Bundeswehr, befindende sig i Slesvig-Holsten.

Det er fuldstændig indlysende, at oprettelsen af en sådan kommando ville give Den tyske Forbundsrepubliks militære kredse store muligheder for at benytte dansk territorium i de vesttyske militaristers interesser. I betragtning af Bundeswehr's betydelige overlegenhed i antal og kampstyrke over Danmarks væbnede styrker ville Den tyske Forbundsrepublik kunne spille en dominerende rolle i denne kommando, og følgelig ville de danske væbnede styrker faktisk kunne blive fuldt ud underlagt den vesttyske militærkommando, i spidsen for hvilken står en general af den tidligere Hitler-hær, som i årene under den anden verdenskrig tilføjede det danske folk utallige lidelser.

Politiske NATO-kredse desorienterer offentligheden, idet de udspreder forsikring om, at udnævnelsen af en dansk general til posten som øverstkommanderende for den forenede dansk-vesttyske kommando, og endvidere »internationaliseringen« af denne kommando, d.v.s. deltagelse i dens stab af officerer fra andre NATO-medlemslande, skulle være en vis garanti for, at Danmark ikke mod sin egen vilje bliver indblandet i vesttyske generalers eventyr, som kunne være i strid med Danmarks egne nationale interesser og kunne få alvorlige følger for Danmark.

Men sandheden er, at den virkelige herre i den nævnte kommando, hvis den bliver oprettet, er den, på hvis side den styrkemæssige overlegenhed findes. Heraf følger, at Danmark ved at binde sig tættere sammen med den vesttyske militarisme kan blive direkte deltager, uden selv at ville det, i den videre udvikling af Vesttysklands aggressivt stemte revanchistkredsens forbryderiske planer.

I Den tyske Forbundsrepublik lyder nu højere og højere opfordring til revision af de tyske grænser, krav om levering til Bundeswehr af atomvåben, om nye og atter nye militærbaser og øvelsesområder på andre landes territorier. Ledende kredse og militaristerne i Vesttyskland træder op imod ethvert forslag om afsluttelse af en fredsoverenskomst med de to nu eksisterende tyske stater, og ligeledes imod en normalisering på sådan basis af situationen i Vestberlin. Alt dette taler for, at ind-

(Bilag 142 fortsat)

rømmelser til de vesttyske militarister og tilfredsstillelse af deres voksende appetit er en farlig vej, som vil kunne stille Danmark over for tunge prøvelser.

Sovjetregeringen kunne ønske at advare om, at en realisering af en plan om oprettelse af en fælles militærkommando for Den tyske Forbundsrepublik og Danmark i Østersøen vil kunne forværre situationen i Østersø- og Nordeuropa-området alvorligt. Regeringen for USSR udtaler håbet om, at den danske regering vil være opmærksom over for de ovenfor nævnte betragtninger, som er dikteret af de allervenligste følelser for Danmark og dets folk, og ikke på sin side gå med til nogen som helst handling, som ville kunne skabe en spændt og farlig situation i Nordeuropa og Østersøområdet. Som Sovjetregeringen ikke blot én gang har erklæret, ville opståen af en sådan situation kunne berøre Sovjetunionens sikkerhed direkte.